Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/22/EF

af 23. april 2009

om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013	L 165	63	18.6.2013
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013	L 165	1	18.6.2013

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/22/EF

af 23. april 2009

om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser ([3]) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ([4]). Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) I visse fællesskabsdirektiver, som er opført på listen i bilag I, fastsættes der regler for beskyttelse af forbrugernes interesser.

(3) De eksisterende mekanismer til sikring af overholdelsen af disse direktiver såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan gør det ikke altid muligt at bringe overtrædelser, der skader forbrugernes kollektive interesser, til ophør hurtigt nok. Ved kollektive interesser forstås interesser, som ikke er en akkumulering af interesser hos enkeltpersoner, der har lidt skade ved en overtrædelse. Dette berører ikke individuelle søgsmål anlagt af enkeltpersoner, som har lidt skade ved en overtrædelse.

(4) Virkningen af nationale foranstaltninger, som omsætter ovennævnte direktiver til national lovgivning, og som skal bringe praksis, der er ulovlig i henhold til de gældende nationale bestemmelser, til ophør, herunder beskyttelsesforanstaltninger, som går ud over, hvad der kræves i disse direktiver, såfremt disse foranstaltninger er i overensstemmelse med traktaten og godkendt i henhold til disse direktiver, kan blive forringet, når en sådan praksis har konsekvenser i en anden medlemsstat end den, hvor den har sin oprindelse.

([1]) EUT C 161 af 13.7.2007, s. 39.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 19.6.2007 (EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 73) og Rådets afgørelse af 23.3.2009.
([3]) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.
([4]) Jf. bilag II, del A.

▼B

(5) Disse vanskeligheder skader det indre markeds funktion, idet de betyder, at det er tilstrækkeligt at flytte udgangspunktet for en ulovlig praksis til et andet land for at unddrage sig enhver form for retshåndhævelse. Dette indebærer konkurrenceforvridning.

(6) Disse vanskeligheder er af en sådan art, at de kan forringe forbrugernes tillid til det indre marked, og de kan begrænse aktionsområdet for de organisationer, der repræsenterer forbrugernes kollektive interesser, eller de uafhængige offentlige organer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser, og som lider skade som følge af en praksis, som er ulovlig i henhold til fællesskabsretten.

(7) De nævnte former for praksis går ofte på tværs af medlemsstaternes grænser. Det er nødvendigt, at der hurtigt i et vist omfang sker en indbyrdes tilnærmelse af de nationale bestemmelser, der gør det muligt at bringe disse former for ulovlig praksis til ophør, uanset i hvilken medlemsstat den ulovlige praksis har haft virkninger. Dette berører for så vidt angår jurisdiktionen ikke den internationale privatrets bestemmelser eller konventioner, der gælder mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til medlemsstaternes generelle forpligtelser i henhold til traktaten, navnlig forpligtelserne i forbindelse med det indre markeds rette funktion.

(8) Målet for det påtænkte initiativ kan kun nås af Fællesskabet. Det påhviler derfor Fællesskabet at handle.

(9) I henhold til traktatens artikel 5, stk. 3, kan Fællesskabet kun handle i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. I overensstemmelse med denne artikel skal der så vidt muligt tages hensyn til de nationale retssystemers særegenheder ved at give medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem forskellige løsninger med virkninger, der svarer til hinanden. De domstole eller administrative myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager som omhandlet i dette direktiv, har ret til at undersøge virkningerne af tidligere afgørelser.

(10) En af disse løsninger bør gå ud på, at et eller flere uafhængige offentlige organer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser, udøver den ret til at indlede søgsmål, der er omhandlet i dette direktiv. En anden løsning bør gå ud på, at denne ret udøves af organisationer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser efter de kriterier, der er fastsat i den nationale lovgivning.

(11) Medlemsstaterne bør kunne vælge frit mellem disse to løsninger eller kunne anvende begge løsninger, når de på nationalt plan udpeger de organer og/eller organisationer, der er godkendt i henhold til dette direktiv.

▼B

(12) I forbindelse med overtrædelser inden for Fællesskabet bør princippet om gensidig anerkendelse gælde for disse organer og/eller organisationer. Medlemsstaterne bør på deres nationale organers/organisationers foranledning meddele Kommissionen navnet på og formålet med de nationale organer/organisationer, som er beføjet til at indlede søgsmål i deres eget land i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser.

(13) Det påhviler Kommissionen at sørge for offentliggørelse af en liste over disse godkendte organer/organisationer i *Den Europæiske Unions Tidende*. Indtil der er offentliggjort en meddelelse om det modsatte, formodes et godkendt organ/en godkendt organisation at have rets- og handleevne, hvis organets/organisationens navn er optaget på denne liste.

(14) Medlemsstaterne bør kunne indføre bestemmelser om, at den part, der har til hensigt at indlede et søgsmål med påstand om forbud, skal foretage en forudgående konsultation herom, således at den indklagede part får mulighed for selv at bringe den ulovlige praksis til ophør. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at den forudgående konsultation foretages sammen med en uafhængig offentlig instans, der udpeges af de pågældende medlemsstater.

(15) Når medlemsstaterne har fastslået, at der skal være forudgående konsultation, bør der fastsættes en frist på to uger fra modtagelsen af anmodningen om konsultation, hvorefter anmoderen kan indlede et søgsmål ved den kompetente domstol eller myndighed uden yderligere forsinkelse, hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør.

(16) Kommissionen bør aflægge rapport om direktivets anvendelse, især om anvendelsesområdet og forudgående konsultation.

(17) Anvendelsen af dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af Fællesskabets konkurrencebestemmelser.

(18) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i artikel 2 til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser som omhandlet ►**M2** EU-retsakterne i bilag I ◄, således at det sikres, at det indre marked fungerer korrekt.

▼B

2. I dette direktiv forstås ved overtrædelse enhver handling, som skader de i stk. 1 nævnte kollektive interesser, og som er i modstrid med de i bilag I anførte ►M2 EU-retsakter i bilag I ◄ som gennemført i medlemsstaternes nationale ret.

Artikel 2

Søgsmål med påstand om forbud

1. Medlemsstaterne udpeger de domstole eller administrative myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der er indbragt af de i medfør af artikel 3 godkendte organer/organisationer, med henblik på:

a) hurtigst muligt og efter omstændighederne gennem en foreløbig afgørelse at kræve, at overtrædelsen bringes til ophør, eller at der nedlægges forbud mod den

b) hvor det er relevant, at der træffes foranstaltninger såsom offentliggørelse af afgørelsen, enten helt eller delvis, i en form, der skønnes hensigtsmæssig, og/eller offentliggørelse af en berigtigelse med henblik på at fjerne overtrædelsens fortsatte virkninger

c) for så vidt den pågældende medlemsstats retssystem hjemler mulighed for det, at pålægge sagsøgte, hvis han taber sagen, at betale tvangsbøder eller en anden form for bøde som fastsat i national ret til statskassen eller en anden myndighed, der er udpeget i eller i henhold til national ret, hvis vedkommende ikke efterkommer afgørelsen inden for den af domstolene eller de administrative myndigheder fastsatte frist, for at sikre, at afgørelsen fuldbyrdes.

2. Dette direktiv berører ikke den internationale privatret med hensyn til lovvalg, hvilket betyder, at normalt enten lovgivningen i den medlemsstat, hvor overtrædelsen er begået, eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor overtrædelsen har virkning, finder anvendelse.

Artikel 3

Organer/organisationer, der kan indlede søgsmål

I dette direktiv forstås ved »godkendt organ/organisation« ethvert organ eller enhver organisation, som er retmæssigt oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, og som har en legitim interesse i at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 1, herunder navnlig:

a) et eller flere uafhængige offentlige organer, som specielt har fået til opgave at beskytte de i artikel 1 nævnte interesser, i de medlemsstater, hvor der findes sådanne organer, og/eller

b) organisationer, der har til formål at beskytte de i artikel 1 nævnte interesser, i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning.

▼B

Artikel 4

Overtrædelser inden for Fællesskabet

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at godkendte organer/organisationer fra en anden medlemsstat kan indbringe en overtrædelse, der er begået i førstnævnte medlemsstat, for den i artikel 2 omhandlede domstol eller administrative myndighed efter forelæggelse af den i stk. 3 i nærværende artikel nævnte liste, hvis de interesser, der beskyttes af det godkendte organ/den godkendte organisation, berøres af overtrædelsen. Domstolene eller de administrative myndigheder skal acceptere denne liste som bevis for det godkendte organs/den godkendte organisations rets- og handleevne, men dette berører ikke deres ret til at undersøge, om det ud fra det godkendte organs/den godkendte organisations formål er berettiget, at det/den indbringer en sag i et konkret tilfælde.

2. I forbindelse med overtrædelser inden for Fællesskabet, og uden at dette berører andre organers/organisationers rettigheder i henhold til national lovgivning, skal medlemsstaterne på anmodning af deres godkendte organer/organisationer meddele Kommissionen, at disse organer/organisationer er beføjet til at anlægge søgsmål i medfør af artikel 2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse godkendte organers/organisationers navn og formål.

3. Kommissionen udarbejder en liste over de i stk. 2 nævnte godkendte organer/organisationer tillige med en beskrivelse af deres formål. Denne liste offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*; ændringer offentliggøres straks, og en ajourført liste offentliggøres hver sjette måned.

Artikel 5

Forudgående konsultation

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser om, at den part, som agter at indlede søgsmål med påstand om forbud, først kan indlede søgsmålet, efter at den ved konsultation enten af sagsøgte eller af både sagsøgte og et godkendt organ/en godkendt organisation i henhold til artikel 3, litra a), i den medlemsstat, hvor søgsmålet søges indledt, har forsøgt at bringe overtrædelsen til ophør. Den enkelte medlemsstat afgør, om den part, der indleder søgsmål med påstand om forbud, skal konsultere det godkendte organ/den godkendte organisation. Hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør inden to uger efter modtagelsen af anmodningen om konsultationen, kan den berørte part uden yderligere forsinkelse indlede søgsmål med påstand om forbud.

2. De betingelser for forudgående konsultation, som medlemsstaterne vedtager, meddeles Kommissionen og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Artikel 6

Beretninger

1. Hvert tredje år, første gang senest den 2. juli 2003, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af dette direktiv.

2. I sin første beretning gennemgår Kommissionen især:

a) direktivets anvendelsesområde for så vidt angår beskyttelsen af de kollektive interesser hos personer, der udøver kommerciel, industriel eller håndværksmæssig virksomhed eller liberale erhverv

b) direktivets anvendelsesområde som fastlagt af de ►M2 EU-retsakter i bilag I ◄, der er opført i bilag I

c) spørgsmålet om, hvorvidt den i artikel 5 omhandlede forudgående konsultation har bidraget til en effektiv beskyttelse af forbrugerne.

Beretningen ledsages om nødvendigt af forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 7

Bestemmelser, der sikrer større handlefrihed

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder bestemmelser, der på nationalt plan sikrer de godkendte organer/organisationer samt alle andre berørte personer større handlefrihed.

Artikel 8

Gennemførelse

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Ophævelse

Direktiv 98/27/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft den 29. december 2009.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

►M2 LISTE OVER EU-RETSAKTER ◄, DER ER OMFATTET AF ARTIKEL 1 ([1])

1. Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372 af 31.12.1985, s. 31).

2. Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48) ([2]).

3. Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed: artikel 10-21 (EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23).

4. Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59).

5. Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19).

7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler: artikel 86-100 (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

([1]) Direktiverne omhandlet i punkt 5, 6, 9 og 11 indeholder særlige bestemmelser om søgsmål med påstand om forbud.

([2]) Nævnte direktiv er ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66) med virkning fra 12.5.2010.

▼**B**

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

13. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10).

▼**M1**

14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13.

▼**M2**

15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (forordning om OTB på forbrugerområdet)(EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14.

▼B

BILAG II

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 9)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51).	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).	Udelukkende for så vidt angår artikel 10
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).	Udelukkende for så vidt angår artikel 18, stk. 2
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16)	Udelukkende for så vidt angår artikel 19
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22)	Udelukkende for så vidt angår artikel 16, stk. 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36)	Udelukkende for så vidt angår artikel 42

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 9)

Direktiv	Seneste gennemførelsesdato	Anvendelsesdato
Direktiv 98/27/EF	1. januar 2001	—
Direktiv 1999/44/EF	1. januar 2002	—
Direktiv 2000/31/EF	16. januar 2002	—
Direktiv 2002/65/EF	9. oktober 2004	—
Direktiv 2005/29/EF	12. juni 2007	12. december 2007
Direktiv 2006/123/EF	28. december 2009	—

▼B

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 98/27/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1-5	Artikel 1-5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 6, stk. 2, første afsnit, første led	Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 6, stk. 2, første afsnit, andet led	Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 6, stk. 2, første afsnit, tredje led	Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra c)
Artikel 6, stk. 2, andet afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Bilag	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III